

Valsts policija

ZEMGALES REĢIONA PĀRVALDE
TUKUMA IECIRKNIS

Brīvības laukums 19. Tukums. LV-3101, tālr. 63104111, 63104100, 63104102, fakss 63124622,
63104139, kane.tukums@zemgale.vp.gov.lv

Tukumā
LĒMUMS

2015. gada 29.jūlijā

Nr. 3008-G

**Par apstrīdēto lēmumu administratīvā
pārkāpuma lietā Nr. PF 579021**

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldē (turpmāk tekstā - VP Zemgales RP vai Pārvalde), uz pilnvarojuma pamata (Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka p.i. A. Zeļļa 17.07.2015.pilnvara Nr.20/16-38559 ir izskatīta V G sūdzība par VP Zemgales RP Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieka (turpmāk tekstā – kārtībnieks) Arta Ģerves 2015.gada 21.februārī sastādītā protokola apstrīdēšanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 579021.

V G iepriekš gada laikā administratīvi sodīts – nav; vidējie ienākumi mēnesī – neuzrāda, apgādībā apgādājamās personas - nenorāda.

Izskatot V G administratīvā pārkāpuma lietu, Pārvalde

konstatēja:

2015.gada 19.jūnijā plkst.18:03 Vecumnieku novadā, pa ceļu Ķekava - Skaistkalne 47 km, virzienā no Vecumniekiem, vadītājs vadīja transportlīdzekli SETRA S 315 H ar valsts reģistrācijas numuru (turpmāk tekstā – transportlīdzeklis SETRA S 315 H) ar fiksēto ātrumu 113 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Radara pielaujamā klūda $\pm 3\%$, minimālais ātrums 109 km/h. Transportlīdzekļa pilna masa pārsniedz 7,5 tonnas. Ātrums fiksēts ar mērierīci STALKER 21798. Ātrums uzrādīts.

Par Ceļu satiksmes noteikumu 115.1 punkta prasību neievērošanu VP Zemgales RP Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieks A. Ģērve vadītājam V G sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PF 579021.

2004. gada 29. jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr. 571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) nosaka:

CSN 115.punkts nosaka, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt:

CSN 115.1. motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta:

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 149.³ panta trešajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometra stundā ar

automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem— izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecpadsmiņ euro apmērā.

Latvijas APK 272. pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vairīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlešanā.

Latvijas APK 270. panta trešā daļa nosaka, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē izskata un lēmumu pieņem uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas, ja par šo pārkāpumu var izteikt brīdinājumu vai sankciju paredzētais maksimālais naudas sods nepārsniedz simt četrdesmit euro.

2015.gada 19.jūnijā kārtībnieks A. Ģērve, saskaņā ar Latvijas APK 270. panta trešo daļu, vadītāja V G klātbūtnē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un, saskaņā ar Latvijas APK 32.-37., 268.-274.¹ pantu un 275. panta pirmās daļas 1. punktu, pieņēma lēmumu Nr. PF 579021, piemērojot V G Latvijas APK 149.⁸ panta trešās daļas sankciju paredzēto naudas sodu – 15 (piecpadsmiņ euro apmērā).

Transportlīdzekļa SETRA S 315 H ar valsts reģistrācijas numuru V G vadītājs V G administratīvā pārkāpuma protokolā ar savu parakstu ir apliecinājis, ka viņam ir izskaidrotas LAPK 260. pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, izdarītā pārkāpuma būtība, kā arī administratīvā atbildība, kāda saskaņā ar LAPK attiecīgā panta prasībām ir paredzēta par konkrēti izdarīto pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokolu Vitolds Gailums parakstījis nekādas piezīmes vai iebildumus nav norādījis, rakstisku paskaidrojumu nav sniedzis.

2015.gada 29.jūnijā VP Zemgales reģiona pārvaldē ar Nr.3008-G reģistrēta

V G (turpmāk tekstā arī – Iesniedzējs) sūdzība. Sūdzībā V G norāda, ka nepiekrit pilnīgi nepamatotam un neesošam pārkāpumam. Uzskata, ka viņam tīcīs uzrādīts iepriekš fiksēts cita auto ātrums. Norāda, ka var to pamatot ar sertificēta tahogrāfa, sertifikāts Nr.6L-454-06/14 un tahogrammu, kas ir oficiāls dokuments ceļu satiksmes negadījumu strīdu izskatīšanā. Norāda, ka autobuss ir aprīkots arī ar GPS degvielas kontroles sistēmu. Norāda, ka izpildījis regulāru pasažieru pārvadājumu pa maršrutu Rīga – Skaistkalne pēc grafika, kas ir apstiprināts Auto transporta Direkcijā. Pēc tahogrammas redzams, ka viņa vadītais transportlīdzeklis SETRA S 315 H no plkst. 17:55 līdz 18:09 neatrodas kustībā, tiek sastādīts protokols. No plkst. 15:35 līdz 17:55 autobusa SETRA braukšanas ātrums nav bijis lielāks par 95 km/h. No 19.jūnija tahogrammās vispār redzams, ka autobuss ne vienu brīdi nav vadīts ar ātrumu lielāku par 100 km/h. Lūdz atceļt administratīvā pārkāpuma protokolu PF 579021. Sūdzībai pievienota tahogrammas kopija un autobusa SETRA S 315 H tahogrāfa sertifikāta kopija.

Latvijas APK 286. panta otrā daļa nosaka, ka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatojību.

Izskatot V G administratīvā pārkāpuma lietu, Pārvalde

secināja:

Lietā nav strīda par to, ka autobusiem atļautais braukšanas ātrums ārpus apdzīvotās vietas ir 90 km/h.

Lietā ir strīds par to, vai V G 2015.gada 19.jūnijā plkst.18:03 Vecumnieku novadā, pa ceļu Ķekava - Skaistkalne 47 km, virzienā no Vecumniekiem, vadīja transportlīdzekli SETRA S 315 H ar valsts reģistrācijas numuru V G ar fiksēto ātrumu 113 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h un vai viņam sastādītais protokols-lēmums, un piemērotais sods ir likumīgs un pamatopts.

Latvijas APK 243. panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas

savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.¹ pants paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērīties, mērīties alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Pārvalde bez V G sūdzības lietā konstatē šādus pierādījumus: protokols - lēmums PF 579021, radara STALKER Nr.21798 atkārtotās verificēšanas sertifikāta Nr. E0135V15 kopija (derīguma termiņš 2016.gada 15.marts). Policijas darbinieku Arta Ģērves un M. Marčenko ziņojumi.

CSN 115.punkts nosaka, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt:

CSN 115.1. motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

Atbilstoši LAPK 149.⁸ panta trešajai daļai par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometra stundā ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, autobusiem un traktoriem— izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecpadsmit euro apmērā

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona ārpus apdzīvotas vietas ir vadījusi autobusu, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu līdz 20 kilometriem stundā. Turklat no šīs tiesību normas arī izriet, ka persona ir saucama pie administratīvās atbildības gan tad, ja pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības, gan tad, ja tas izdarīts apzināti – ar nodomu.

Lai konstatētu, vai persona pamatojoti saukta pie atbildības un sodīta par atļautā ātruma pārsniegšanu, jānoskaidro, vai braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, kā arī vai tas ir attiecīnams uz konkrētu transportlīdzekli.

Transportlīdzekļa ātruma kontroles kārtību reglamentē Ceļu satiksmes likuma 43.⁴ pants, kas nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērīcēm. Savukārt prasības mērīcēm nosaka likums "Par mērījumu vienotību", Ministru kabineta 2007. gada 9. janvāra noteikumi Nr. 40 "Par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērišanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006. gada 5. decembra noteikumi Nr. 981 "Noteikumi par mērišanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" (turpmāk – MK noteikumi Nr. 981). No minētajiem normatīvajiem aktiem secināms, ka ātruma mērījuma rezultāts ir leģitīms, ja šo mērījumu veic Valsts policijas amatpersona ar ātruma kontroles ierīci, kas atbilst mērīcēm noteiktām prasībām. Tikai šādiem nosacījumiem atbilstošs ātruma mērījums atzīstams par pieļaujamu braukšanas ātruma pierādīšanas līdzekli.

No lietas materiāliem izriet, ka ātrums mērīts ar mērišanas līdzekli radaru STALKER Nr.21798. Lietai pievienots radara STALKER Nr.21798 atkārtotās verificēšanas sertifikāta Nr. E0135V15 kopija (derīguma termiņš 2016.gada 15.marts). Ievērojot minēto, ar mērīcī STALKER Nr.21798 fiksētais iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa ātrums ir uzskaņāms par pieļaujamu pierādījumu lietā, jo tas ir sertificēts normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā un atbilst MK noteikumu Nr. 981 prasībām.

No administratīvā pārkāpuma protokola izriet, ka iesniedzēja ātrums fiksēts ceļa Ķekava - Skaistkalne 47 kilometrā virzienā no Vecumniekiem. Kārtībnieka A. Ģērves ziņojumā norādīts, ka viņš. 2015.gada 19.jūnijā strādāja kopā ar jaunāko inspektoru M. Marčenkova ar dienesta transportlīdzekli Renault Megane ar valsts reģistrācijas numura zīmi FA 5693. Ap plkst. 18:00 pārvietojās pa ceļu Ķekava – Skaistkalne virzienā no Bārbeles uz Vecumniekiem un plkst. 18:03 izmantoju rokas radaru STALKER Nr. 21798 un kustībā fiksēja ātrumu, kas svārstījās no 111 km – 113 km/h, atkārtoti veicot mērījumu 3 reizes, jo pretī virzījās lielgabarīta

transportlīdzeklis un bijis pārsteigts, ka transportlīdzeklis, spēj attīstīt šādu ātrumu. Norāda, ka brīdī, kad tika fiksēts šis ātrums uz ceļa Ķekava – Skaistkalne 47 km neatradās neviens cits transportlīdzeklis, tikai transportlīdzeklis SETRA S 315 H ar valsts reģistrācijas numuru

..... tāpēc neapšauba, ka ātrums bija atbilstošs norādītajam, jo ātruma mērišanas ierīce ir sertificēta un tā ir verificēta. Autobusa vadītājs nenoliedza, ka nedaudz kavē un tāpēc steidzās. Ātrumu apšaubīja teikdam, ka ātrāk par 105 km/h nav braucis, bet to teicis nepārliecinoši un šaubīdamies. Administratīvā pārkāpuma protokola saturam piekrita un to parakstīja. Naudas sods uzlikts 15 euro apmērā jo vadītājs vadīja transportlīdzekli, kas pārvadā pasažierus un, kas viņa ieskatā pastiprina atbildību.

Arī jaunākā inspektora M. Marčenkova ziņojumā norādīts, ka šī gada 19.jūnijā strādājis kopā ar kārtībnieku A. Ģērvi ar dienesta transportlīdzekli Renault Megane ar valsts reģistrācijas numura zīmi FA 5693. Norāda, ka pārvietojušies pa ceļu Ķekava – Skaistkalne virzienā uz Vecumniekiem. Ceļa 47 km tika fiksēts braukšanas ātrums pretī braucošam autobusam SETRA S 315 H ar valsts reģistrācijas numura zīmi Ātrums tika mērits vairākas reizes un tas svārstījās no 111 – 113 km/h. Vadītājs paskaidrojis, ka kavējot grafiku un tāpēc steidzoties, bet teicis, ka pa tik lielu ātrumu šauboties.

No minētā Pārvalde secina, ka Iesniedzēja braukšanas ātrums tika fiksēts ceļa posmā Ķekava – Skaistkalne 47 kilometrā.

Tāpat Pārvalde konstatē, ka ātrums tika mērits transportlīdzeklim - autobusam SETRA S 315 H ar valsts reģistrācijas numura zīmi kurš brauca (norādīts protokolā –lēnumā un policijas darbinieku ziņojumos), savukārt no Iesniedzēja sūdzības izriet, ka pēc tahogrammas redzams, ka autobuss no plkst. 17:55 līdz 18:09 stāvējis. Tomēr par to, ka policijas darbinieki būtu piebraukuši pie stāvoša transportlīdzekļa Iesniedzējs nav izteicis iebildumus ne protokolā, ne sūdzībā.

Pārvalde konstatē, ka Protokols sastādīts, ievērojot Latvijas APK noteikto procesuālo kārtību. Protokolā ir norādīta tiesību norma, kura paredz administratīvo atbildību par

V G rīcību ceļu satiksmē. Protokolā ir norāde uz pārkāpto normu, proti, uz CSN 115.1 punktu, kā arī precīzi raksturots pārkāpums. Tāpat protokolā ir ietverta atsauce uz Latvijas APK 149.8 panta trešo daļu, kas paredz atbildību par CSN 115.1 punktā minēto pārkāpumu. Protokolā arī norādīts, ka pārkāpums fiksēts ar radaru STALKER Nr. 21798 un rādījums uzrādīts.

Pārvalde konstatē, ka notikuma vietā Iesniedzējs rakstiskus paskaidrojumus nesniedza, kā arī protokolā nav norādījis iebildumus attiecībā uz policijas darbinieka fiksētajām ziņām. No policijas darbinieku ziņojumiem izriet, ka autobusa vadītājs ātrumu mutiski apšaubījis.

Pārvalde norāda, ka atbilstoši LAPK 243.pantam vērtē visus lietā esošos pierādījumus kopumā, proti, administratīvā pārkāpuma protokolu - lēnumu, Iesniedzēja paskaidrojumus, policijas inspektoru dienesta ziņojumus, mērierīces rādījumu un verificēšanas sertifikātu. Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir fakti, uz kuru pamata tiek konstatēti lietas apstākļi. Fakti tiek konstatēti gan ar pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumiem, gan liecinieku liecībām, gan tehniskajiem līdzekļiem. Likumdevējs nav noteicis, ka kādam no faktu konstatēšanas līdzekļiem ir priekšrocība attiecībā pret citu līdzekli (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 12.maija sprieduma lietā Nr.A42444905 (143/AA43-0234-08/10) 16.punktu).

Saskaņā ar Latvijas APK 243. panta otro daļu Iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, iestādei ir pienākums iegūt un Latvijas APK noteiktajā kārtībā nostiprināt pierādījumus, kas paliecinā personas prettiesisku, darbību (bezdarbību), vainu. Pierādījumi ir pietiekami, ja tie izslēdz objektīvas šaubas par šādas prettiesiskas, darbības (bezdarbības) izdarīšanu. Iestādei jāiegūst pierādījumi un jānostiprina tādā veidā, kas skaidri un nepārprotamiuzrāda personas darbību (bezdarbību), kas veido notikumu (pārkāpuma objektīvo pusī).

Sūdzības izskatīšanas laikā, lai objektīvi noskaidrotu visus faktus, tika pieprasītas transportlīdzekļa SETRA S 315 H ar valsts reģistrācijas numuru Reģistrēšanas kontrolierīces un ātruma ierobežotājierīces inspicēšanas (pārbaudes) sertifikāta, 2015.gada 19.jūnija tahogrammas (reģistrācijas diagrammas) kopijas, 2015.gada 19.jūnija GPS iekārtas izdrukas par ātrumu.

2015.gada 29. jūlijā tika saņemtas minēto dokumentu kopijas – transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības kopija, tahogrammas kopija, autobusu kustības saraksts, izraksts no regulas, tahogrāfa pārbaudes sertifikāta kopija, „Supervisor” atbilstības deklarācijas kopija, izdruka no „Supervisor” ierīces (pievienotas administratīvās lietas materiāliem).

Pārvalde, izvērtējot lietā esošos materiālus, kā arī sūdzības izskatīšanas laikā noskaidroto, konstatē, ka pēc iesniegtās tahogrammas kopijas datiem, kā arī no „Supervisor” ierīces izdrukas redzams, ka autobusa braukšanas ātrums 2015.gada 19.jūnijā laika periodā no plkst. 18:00 līdz 18:03 svārstās no 93 līdz 95 km/h.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, Pārvalde atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav iespējams novērst šaubas par Protokolā - lēmumā konstatētajiem lietas apstākļiem, kas ir pretrunā ar iesniedzēja iebildumiem par konstatēto iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, un tahogrammā un no „Supervisor” ierīces izdrukās redzamie dati.

Latvijas APK 244.panta noteikts, ka pierādījumus jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas pausto nostāju, par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas izpratnē atzīstamas arī noteiktas administratīvo lietu kategorijas, tai skaitā – administratīvās lietas par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem (skat., piemēram, *lietā Malige pret Franciju, 1998.gada 23.septembra spriedums; Rec 1998-VII, fasc.93*). Lai piemērotu sodu par administratīvu pārkāpumu ir jābūt pierādītai personas vīnai.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē (*Satversmes tiesas 20.06.2002. sprieduma lietā Nr.2001-17-0106 „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta otrās daļas un 280.panta pirmās daļas 4.punkta daļā, kas noteic, ka tiesas spriedums lietā par amatpersonas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu ir galīgs, un Latvijas Civilprocesa kodeksa 239.panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89., 91. un 92.pantam, kā arī 1950.gada 4.novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantam secinājuma daļas 6.1.punkts*). Līdz ar to jāievēro nevainīguma prezumpcija - nevienu nevar atzīt par vīnīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vīna nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vīnu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu pārkāpējam.

Nemot vērā iepriekš minēto un izvērtējot visus faktus, Pārvalde norāda, ka no Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajā daļā nostiprinātā principa, ka visas saprātīgās šaubas par vīnu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, kā arī ievērojot tiesību doktrīnā nostiprināto vispārējo tiesību principu „in dubio pro civis”, kas tulkojams, kā visas saprātīgās šaubas par vīnu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nozīmē, ka iestādei, lemjot par privātpersonai nelabvēlīga lēmuma, pamatuotu šabu gadījumā tās jātulko par labu individuālu.

Ar pamatotām šaubām šī principa kontekstā nav saprotamas jebkuras šaubas, bet gan tādas, kas ir vērstas uz lietas izlešanai izšķirošiem aspektiem un kuras lietas izskatīšanas gaitā, noskaidrojot un izvērtējot visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, nav iespējams novērst (salīdzinājumam sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 28. augusta lēmuma lietā Nr. SKA-331-09 13.punktu).

Konkrētajā gadījumā, tā kā lietā ir policijas darbinieka un iesniedzēja, dažāds faktisko apstākļu izklāsts, iesniegtie dokumenti, un pierādījumi ir pretrunīgi, Pārvalde atzīst, ka lietā nav iegūti viennozīmīgi pierādījumi, un kopumā neļauj izdarīt pārliecinošus

secinājumus par to vai Iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.⁸ panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, tādēļ pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nav iespējams novērst, tās tulkojamas par labu V G

Pārvalde secina, ka Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Ņemot vērā iepriekš konstatētos apstākļus un izdarītos secinājumus, Pārvalde atzīst, ka lietā nav novērstas saprātīgas šaubas par V G vainīgumu inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tāpēc, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, lēmums ir atceļams administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ un lietvedībā administratīvā pakāpuma lietā izbeidzama.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar LAPK 287.panta pirmās daļas 2.punktu, Pārvalde

nolēma:

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodalas Patruļdienesta rotas kārtībnieka A. Ģerves 2015.gada 19.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 579021 atceļt, administratīvo lietvedību izbeigt.

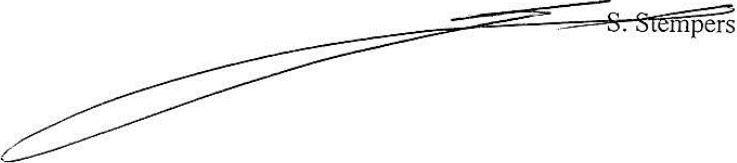
Lēmums stājās spēkā ar brīdi, kad tas ir paziņots adresātam (ja nosūtīts pa pastu - septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā).

Pieņemto lēmumu saskaņā ar Latvijas APK 288. panta pirmo un otro daļu un 289. panta pirmo daļu 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc personas deklarētās dzīvesvietas – Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā sūdzību iesniedzot iestādei, kas lēmumu pieņēmusi – Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldē – Katoļu ielā 8A, Jelgava, LV 3001, kas minēto sūdzību kopā ar lietas materialiem nosūtīs tiesai pēc piekritības.

Priekšnieks

J. Bahs

p.i.

S. Stempers

Administratīvā pārkāpuma lietas glabāšanas vieta: VP Zemgales RP Tukuma iecirknis (Brīvības laukums-19, Tukums LV 3101)

Rupeika 63122045
kristine.rupeika@zemgale.vp.gov.lv